

[Helge Sander]

Hr. Jimmy Stahr har normalt et lyst sind. Pludselig i dag er alt mørkt. Det er det negative og det negative og det sorteste sorte. Det er dog ufatteligt, også når man betænker, hvad hr. Jimmy Stahr tidligere har sagt i denne debat om de muligheder, der kunne ligge i reklamering på en eller anden måde. Jeg tror slet ikke, det går så galt.

Der er en anden mulighed, som ikke er gangbar i dag, og det er dekodere. Jeg erkender, det er for dyrt at realisere i dag, men med de muligheder, der bliver teknologisk, er jeg overbevist om, at det, inden der er gået 3-5 år – det varer to år, inden vi kommer i gang med det her – er muligt at betale over telefonnettet, således at man kan betale efter forbrug, og så har vi en helt anden mulighed. Hr. Jimmy Stahr, prøv at være lidt lysere, som det plejer at høre sig til hos ordføreren for socialdemokratiet!

Jeg tror, fru Pia Kjærsgaard lige akkurat rammer ind i det, der er fremskridtspartiets store problem: man vil have enten 100 pct. eller intet. Det er ufatteligt, at man, når man kan få $\frac{2}{3}$, siger definitivt nej, for man vil kun have 100 pct. Det har man nu villet i 12-13 år, og det har resulteret i, at man er røget fra 28 mandater ned til 4. Måske bliver dette den sidste gang, vi hører fra fremskridtspartiet her.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Nej, fremskridtspartiet ønsker ikke at få 100 pct. igennem. Vores udgangspunkt er og har altid været – det står i vores partiprogram – et 100 pct. reklamefinansieret TV 2. Vi har tilbudt at gå ind i forhandlinger med regeringen, hvis den altså har lyst til at få vores stemmer. Efterhånden tror vi, at regeringen ikke ønsker, at TV 2 skal gå igennem, for vi har faktisk ikke fået nogen henvendelse og får det tilsyneladende heller ikke.

Men det er vores udgangspunkt, vi er altså villige til at forhandle ud fra det udgangspunkt. Lad være med at komme med den skrøne, at fremskridtspartiet ønsker alt eller intet, for det er forkert.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er lidt utroligt, men måske ikke særlig forbløffende, at hr. Helge Sander snakker uden om det, jeg talte om, ved hele tiden at henvise til et eller andet med, at SF vil have det hele betalt, og hvad det nu er for noget sludder, man altid siger, når man ikke ved, hvad man skal svare SF.

Det, jeg spurgte hr. Helge Sander om, var, om der ikke for to år siden her i folketetinget var et klart flertal for et brud med Danmarks Radios monopol, der måske kunne medføre en anden nyhedsformidling end den, vi har i dag i Danmarks Radio. Det flertal gik ikke ind for reklamefinansiering.

Regeringspartierne ønskede ikke at stemme for det forslag. Derfor har vi ikke fået det monopolbrud, derfor har vi ikke fået en anden nyhedsformidling, ikke fordi SF er økonomisk uansvarligt. Det har ikke noget som helst at gøre med den sag. At de radikale sprang over, kan man beklage, men mulighederne var der for to år siden, og det kan man ikke komme uden om med al mulig snak og sludder.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jo, der var et flertal, fru Ingerlise Koefoed, men stadig væk: vi ønsker, at tingene skal betales, og derfor gik det, som det gik dengang.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil meget gerne have, at man ikke tror, fremskridtspartiet står fast på det ene punkt med et 100 pct. reklamefinansieret TV 2. Vi er faktisk dødtrætte af, at der skal nedsættes alle de råd og nævn og bestyrelser, som dette forslag lægger op til. Al magt til H. P. Clausen, den siddende kulturminister, og måske til den socialdemokratiske eller socialistisk folkepartis kulturminister, som sidder på et andet tidspunkt. Det er noget, vi absolut ikke bryder os om.

Vi vil også godt gå ind i forhandlinger om, at de erhverv, som havde lyst til at reklamere i TV 2, fik langt, langt friere forhold end nu. Nu skal man bestille reklamerne et års tid i forvejen. Enhver, der kender en lille bitte smule til reklamebranchen, ved, at det simpelt hen er til grin. Et produkt skal mar-